

Nr 38

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående viss reglering av tillverkning av och handel med fodermedel avsedda för fisk.

Genom en den 14 mars 1969 dagtecknad proposition, nr 90, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i förordningen den 2 juni 1961 (nr 381) om tillverkning av och handel med fodermedel m. m.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att viss reglering av tillverkning av och handel med fodermedel skall omfatta även fodermedel avsedda för fisk.

Författningsförslaget

Det vid propositionen fogade författningsförslaget har följande lydelse.

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen den 2 juni 1961 (nr 381) om tillverkning av och handel med fodermedel m. m.

Härigenom förordnas, *dels* att 17 § förordningen den 2 juni 1961 om tillverkning av och handel med fodermedel m. m. skall upphöra att gälla, *dels* att 3 och 13—16 §§ förordningen skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Kungl. Maj:t äger förordna, att bestämmelserna i 4—10 §§ skola äga

Kungl. Maj:t äger förordna, att bestämmelserna i 4—10 §§ skola äga

(Nuvarande lydelse)

tillämpning, helt eller delvis, på yrkesmässig tillverkning av och handel med fodermedel, avsedda för hästar, nötkreatur, svin, får, getter, kaniner, pälsdjur och fjäderfä.

Har förordnande som i första stycket sägs meddelats, skola jämväl 11—19 §§ i tillämpliga delar gälla.

Tillsyn över — — — — —

(Föreslagen lydelse)

tillämpning, helt eller delvis, på yrkesmässig tillverkning av och handel med fodermedel, avsedda för hästar, nötkreatur, svin, får, getter, kaniner, pälsdjur, fjäderfä och fisk.

Har förordnande som i första stycket sägs meddelats, skola jämväl 11—16, 18 och 19 §§ i tillämpliga delar gälla.

vissa fodermedel.

13 §.

1 mom. Med dagsböter straffes den som

1) underlåter att lämna uppgift som avses i 5 § eller uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej kan anses ringa, giver oriktigt eller ofullständigt innehåll åt sådan uppgift;

2) bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 6 eller 8 §; eller

3) bryter mot det i 7 § första stycket stadgade förbudet eller mot villkorsbestämmelse som meddelats med stöd av 7 § andra stycket.

2 mom. Har någon förövat gärning som jämlikt 1 mom. är belagd med straff, äger domstolen tillika förklara, att det varuparti som överträdelsen gäller ävensom gods eller penningar som den tilltalade i samband med överträdelse mottagit skola helt eller delvis vara förverkade. Utgjordes egendom, som eljest skolat förklaras förverkad, av annat än penningar och finnes den ej i behåll, skall i stället värdet förklaras förverkat.

Förklaras vara förverkad, är även förpackning vari den förvaras förverkad.

3 mom. Med dagsböter straffes jämväl den som

1) uppsåtligen underlåter att fullgöra anmälningsplikt som avses i 4 § eller att föra anteckningar eller lämna uppgifter varom stadgas i 10 §;

2) uppsåtligen giver oriktigt eller ofullständigt innehåll åt anmälan som lämnats enligt 4 § eller åt anteckningar eller uppgifter som avses i 10 §;

Till böter dömes den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. underlåter att lämna uppgift som avses i 5 §,

2. lämnar oriktig uppgift i fall som avses i 5 §, om gärningen ej är belagd med straff i brottsbalken,

3. bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 6 eller 8 § eller mot förbudet i 7 § första stycket eller villkor som avses i 7 § andra stycket,

4. underlåter att göra anmälan enligt 4 § eller att föra anteckningar eller lämna uppgifter enligt föreskrift som meddelats med stöd av 10 §,

5. lämnar oriktig anmälan i fall som avses i 4 § eller, i fall som avses i 10 §, för oriktiga anteckningar eller lämnar oriktiga uppgifter, om gärningen ej är belagd med straff i brottsbalken,

6. bryter mot 9 § eller vägrar att lämna biträde enligt 11 §.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3) bryter mot stadgandet i 9 §;
eller

4) vägrar att lämna *erforderligt* biträde vid provtagning som avses i 11 §.

4 mom. Förövas gärning som i 3 mom. under 1) eller 2) sägs av oaktsamhet, som ej kan anses ringa, straffes med böter, högst trehundra kronor.

5 mom. Om straff för vägran att lämna tillträde för provtagning eller undersökning enligt 11 § stadgas i allmänna strafflagen.

14 §.

Vad som inhämtats av handling, som tillhandahållits på grund av stadgande i 10 §, eller vid undersökning enligt 11 §, må ej yppas i vidare mån än som erfordras för vinnande av det med kontrollen avsedda ändamålet. Bryter någon häremot, straffes, där ej gärningen är belagd med straff i strafflagen, med dagsböter.

Den som hos kontrollmyndigheten eller för dess räkning eller hos annan myndighet tagit befattning med uppgift som lämnats enligt 10 § eller deltagit i undersökning enligt 11 § får ej obehörigen yppa uppgiftens innehåll eller vad som framkommit vid undersökningen. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter häremot dömes till böter eller fängelse i högst ett år.

15 §.

Husbonde ansvarar för sådan i 13 § 1 mom. omförmäld förseelse, som förövas av hans husfolk eller i hans arbete antagen person, liksom vore förseelsen begången av honom själv, såframt ej omständigheterna göra sannolikt, att förseelsen skett utan hans vetskap och vilja.

Vara som varit föremål för brott enligt 13 § 1—3 eller betalning för sådan vara får förklaras förverkad. I stället för varan eller egendom som lämnats i betalning kan dess värde förklaras förverkat.

16 §.

Brott mot föreskrift som meddelats med stöd av 5 §, 6 § eller 7 § andra stycket må ej av allmän åklagare åtalas utan medgivande av kontrollmyndigheten.

Allmänt åtal för brott mot föreskrift som meddelats med stöd av 5 eller 6 § eller 7 § andra stycket får väckas endast efter anmälan av kontrollmyndigheten.

Brott varom förmäles i 14 § må, där det ej innefattar ämbetsbrott, av allmän åklagare åtalas allenast efter angivelse av målsäganden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1970.

Inledning

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Bengtsson, anför i propositionen inledningsvis följande.

Statens jordbruksnämnd har på hemställan av veterinärstyrelsen och efter att ha infordrat yttrande i ärendet från fiskeristyrelsen i skrivelse den 14 februari 1967 föreslagit viss reglering av tillverkning av och handel med fodermedel avsedda för fisk.

Efter remiss har yttranden över skrivelsen avgetts av kommerskollegium, Hushållningssällskapens förbund, Vattenregleringsföretagens Samarbetsorgan (VASO) och Svenska Fodermedels- och Spannmålshandlareföreningen. Yttrande över kommerskollegiets yttrande, såvitt avser skadeverkningar av kemoterapeutika och antibiotika i fråga om importerad fisk, har avgetts av veterinärstyrelsen.

Nuvarande ordning

Utskottet hänvisar till propositionen s. 5—6.

Jordbruksnämndens förslag

Utskottet hänvisar till propositionen s. 6.

Remissyttrandena

Utskottet hänvisar till propositionen s. 6—7.

Departementschefen

Med hänvisning till vad jordbruksnämnden anfört tillstyrker jag, att tillverkning av och handel med fodermedel för fisk blir föremål för samma reglering som gäller för sådan hantering av andra fodermedel. De önskemål om vissa undantagsbestämmelser i fråga om fiskfoder för laxodling som framförts under remissbehandlingen kan beaktas genom bestämmelser som meddelas av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av jordbruksnämnden.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till *förordning om ändring i förordningen den 2 juni 1961 (nr 381)*

om tillverkning av och handel med fodermedel m. m. Förutom den sakliga ändring för vilken jag nyss redogjort har i förslaget straffbestämmelserna ändrats materiellt så att i de fall penningböter förekommer dessa ersatts med dagsböter och straffansvaret för husbonde i enlighet med vad som numera är vedertaget inom specialstraffrätten tagits bort. Redaktionellt har straffbestämmelserna ändrats så att det subjektiva rekvisitet för straffansvar fått en tydligare utformning och bestämmelserna i övrigt anpassats till den moderna specialstraffrätten.

Utskottet

Utskottet har inte något att erinra mot författningsförslaget och får därför hemställa

att riksdagen bifaller propositionen nr 90.

Stockholm den 6 maj 1969

På tredje lagutskottets vägnar:

ERIK GREBÄCK

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Göran Karlsson (s), Svante Kristiansson (s), Åkesson (fp), Nils-Eric Gustafsson (cp), Erik Jansson (s), fröken Ranmark (s) och herr Svenungsson (m)*;

från andra kammaren: herrar Grebäck (cp), Svenning (s), Hedin (m), fröken Anderson (s), herrar Hammarberg (s), Åberg (fp)*, Sörenson (s) och Josefson i Arrie (cp).

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.